

цата. Я помисли малко и кажи ми: имашъ ли ты мозжъкъ или не.

Единъ шпионинъ излазя изъ зѣди черковата, приближава са до съза-
каѣтниците, крие са зѣди буренътъ и подслушва.

Я съновъ.

Ако го не убия, то да ми отсѫхне рѣката до лах-
текътъ! Азъ сѫмъ са заклѣлъ, че ща да го убия, и ща
да го убия. Мидтатъ трѣба да умре.

Шпионинътъ (тихо).

Трѣба изведенашъ да са иде въ Русчукъ и да са из-
вѣсти пашата. Голѣмъ подарокъ ща да получава.

Дѣдо Никола (сърдито).

Слушай, Хаджи Дмитре! ако са ти не откажешъ отъ
своите думи и ако са не вѣрнешъ тоя си часъ въ Ро-
мѫния, то не само че пѣма вече да видишъ Стоянка съ
очите си, а и самъ ще бѫдешъ набиенъ на коль посрѣдъ
Русчукъ.

Я съновъ.

Ти плаши дѣцата, а не мене.

Дѣдо Никола.

Заклѣвамъ ти са предъ бога; а ти твѣрде добре
знаешъ, че дѣдо ти Никола са не кѣлне напразно. Сто-
янка ще да бѫде само тогава твоя, когато заливашъ за
освобождението на отечеството ни.

Шпионинътъ.

Пуста кашлица ма е нападнала. (Кашле).